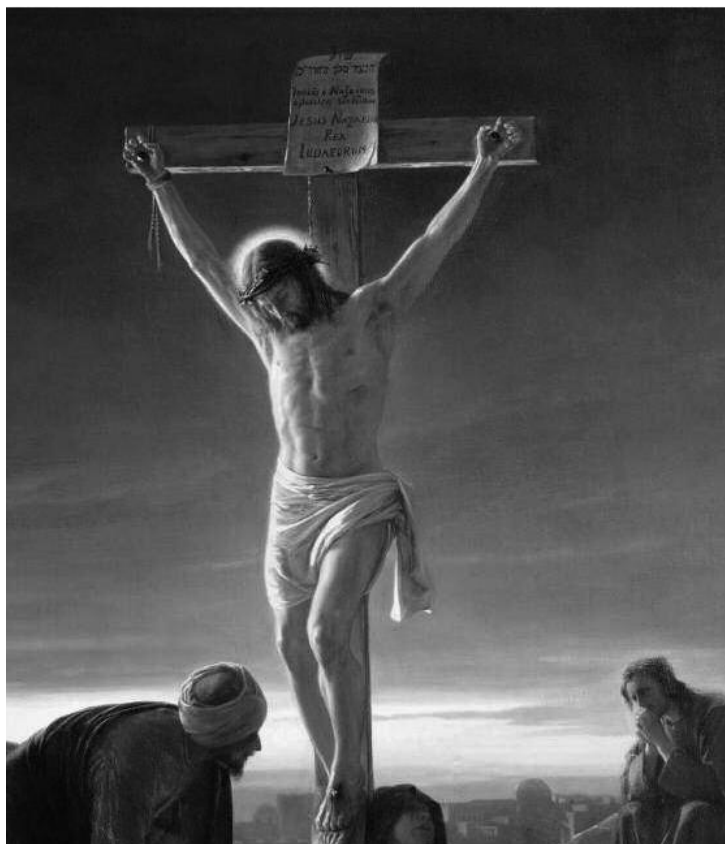

LITURGIE
Goede Vrijdag 2 april 2021
28 maart 2021
Hervormde gemeente Kapelle
aanvang 19.30 uur

Voorganger: ds. L.C.P. Deventer

Organist: Mark Christiaanse

Bloemencreatie: mw. Margriet Kloosterman-Hertgers

**Orgel: Openingskoor Matthäus Passion “Kommt, ihr Töchter, helft mir klagen”
– J.S. Bach**

Antifoon: De Heer is gehoorzaam geworden tot de dood, ja tot de dood van het kruis. Daarom zal in de Naam van Jezus alle knie zich buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn.

Intochtspsalm 22: 1, 7

1. Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijf zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.
7. Het grauw dringt op, als honden van rondom,
doorboort mijn hand en voet en brengt mij om.
Mijn lijf verteerde tot de lege som
van mijn geraamte.
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,
lachen hem uit die zich niet kan verweren,
en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,
hun tot een buit.

Stil gebed

Votum/groet

Gezang 651: 1, 3, 4, 5

1. Christus heeft voor ons geleden
als een beeld van ons bestaan,
dat wij zover zouden gaan
in zijn voetstappen te treden.

3. Die wanneer Hij werd geslagen,
zelfs zijn mond niet opendeed,
die niet dreigde als Hij leed,
maar het zwijgend heeft verdragen.
4. Die de zonden heeft gekorven
in zijn lichaam aan het hout,
dat gij Gode leven zoudt,
aan de zonde afgestorven.
5. Door wiens striemen gij genezen,
door wiens dood gij levend zijt,
levend in rechtvaardigheid,
taal en teken van Gods wezen.

Gebed voor de opening van de Heilige Schrift

Zang: Weide mich und mach mich satt (Lukaspassion)

Weide mich und mach mich satt, Himmelspeise
Tränke mich, mein Herz ist matt, Seelen weide.
Sei du meine Ruhestatt, Ruh' der Seelen, Jesu, Ruh' der Seelen.
Nichts ist lieblicher als du, liebste Liebe
Nichts ist freundlicher als du, milde Liebe
Auch nichts süsser ist als du, süsse Liebe, Jesu, süsse Liebe.

Lezing: Marcus 14:26-31

Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. Jezus zei tegen hen: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden." Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.' Petrus zei tegen Hem: 'Misschien zal iedereen ten val komen, maar ik niet!' Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: juist jij zult Me vannacht, nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, driemaal verloochenen.' Maar Petrus hield met grote stelligheid vol: 'Al zou ik met U moeten sterven, ik zal U nooit verloochenen.' Alle anderen zeiden iets dergelijks.

Gezang 179: 1, 2 (LB 1973)

1. Wie heeft op aard de prediking gehoord,
de prediking van 't vleesgeworden woord,
de Zoon van God, op Golgotha vermoord?
Wie durft geloven?
Wie ziet in Hem Gods reddend' arm, van boven
tot ons gestrekt?
Wie durft zijn kruis belijden?
Wiens hart zich in de lijdende verblijden,
met smaad bedekt?
2. Een rijtje dat zo woest een storm bewoog,
een wortel uit een aarde dor en droog,
had geen gedaante of schoonheid in ons oog.
Als wij Hem zagen,
zo was daar niets dat ogen kon behagen;
Hij was veracht,
de onwaardigste der mensen:
wie durft zich Hem tot Zaligmaker wenssen?
Hij was veracht.

Lezing Marcus 14:32-42

Ze kwamen bij een olijfgaard die Getsemane heette, en Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl Ik ga bidden.' Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden en zei tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier waken.' Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan Hem voorbij mocht gaan. Hij zei: '*Abba*, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Maar laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.' Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Weer ging Hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. Toen Hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden. Toen hij voor de derde maal terugkwam, zei hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is zover: het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die me uitlevert, is al vlakbij.'

Zang: Bleibet hier und wachet mit mir

Gezang 571: 1, 3, 5

1. In stille nacht houdt Hij de wacht
waar alle and'ren slapen
De ogen zwaar, de harten moe
Hebben wij Hem verlaten.
3. Een beker vol van vreugdewijn
Heeft Hij met ons gedronken.
Een bittere kelk vol eenzaamheid
Hebben wij Hem geschonken.
5. Tot aan het einde van de tijd
Zal ik zijn wachtwoord horen:
Waakt dan en bidt! Zo blijft Hij mij
En ik Hem toebehoren.

Lezing Marcus 14:43-52

Nog voor Hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten was gestuurd. Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. Hij had gezegd: 'Degene die ik kus, die is het. Neem Hem gevangen en voer Hem weg onder strenge bewaking.' Toen hij eraan kwam, liep hij recht op Jezus af, zei: 'Rabbi!' en kuste Hem.

Ze grepen Hem vast en namen hem gevangen. Een van de omstanders trok een zwaard, ging de dienaar van de hogepriester te lijf en sloeg hem een oor af. Jezus zei tegen hen: 'U bent er met zwaarden en knuppels op uitgetrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! Dagelijks was Ik bij jullie in de tempel om onderricht te geven, en toen hebben jullie Me niet gevangen genomen; maar dit gebeurt omdat de Schriften in vervulling moeten gaan.' Toen lieten allen Hem in de steek en vluchtten weg. Een jongeman, die alleen een linnen kleed aanhad, probeerde bij Hem te blijven, maar toen ook hij werd vastgegrepen, liet hij het kleed in hun handen achter en vluchtte naakt weg.

Gezang 353: 1, 2, (LB1973)

1. Het hoogste woord daalt uit het licht
en blijft toch voor Gods aangezicht.
Het geeft zich over aan de nacht,
zo wordt zijn grote werk volbracht.
2. Eén van zijn jongeren verraadt
Hem aan de vijand die Hem haat.
Maar aan het maal des levens geeft
Hij zich aan hen als brood dat leeft.

Lezing Marcus 14:53-65

Jezus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester om te worden voor-geleid, en alle hogepriesters, oudsten en schriftgeleerden kwamen daar bij-een. Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester, waar hij tussen de knechten ging zitten en zich warmde aan het vuur. De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden iemand een getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze Hem ter dood konden veroordelen, maar dat lukte hun niet; want hoewel veel mensen een valse verklaring aflegden, waren hun getuigenissen niet eensluidend. Toen kwamen er een paar met de volgende valse verklaring: 'We hebben Hem horen zeggen: "Ik zal die door mensenhanden gemaakte tempel afbreken en in drie dagen een andere opbouwen die niet door mensenhanden gemaakt is."' Maar ook op dit punt waren de getuigenverklaringen niet afdoende. De hogepriester stond op en vroeg Jezus: 'Waarom antwoordt U niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?' Maar Hij bleef zwijgen en antwoordde niet. Toen vroeg de hogepriester Hem: 'Bent U de messias, de Zoon van de Gezegende?' Jezus zei: 'Dat ben Ik, en u zult de Mensenzoon aan de rechterhand van de Machtige zien zitten en Hem zien komen op de wolken van de hemel.' De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: 'Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? U hebt de godslastering gehoord; wat is uw oordeel?' Allen oordeelden dat Hij schuldig was en de doodstraf verdiende. Toen begonnen sommigen Hem te bespuwen; ze blinddoekten Hem en sloegen Hem in het gezicht en zeiden tegen Hem: 'Profeteer nu maar!', en ook de dienaren onthaalden Hem op vuistslagen.

Orgel: Choral "Wer hat dich so geschlagen" – J.S. Bach

Lezing Marcus 14:66-72

Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' Maar hij ontkende dat en zei: 'Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.' Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan. Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is een van hen!' Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: 'Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.' Maar hij begon te vloeken en zwoer: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!' En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je Mij driemaal verloochenen.' En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Zang: Zoals vroeg in de dageraad

Zoals vroeg in de dageraad, de haan hoog aan de hemel staat en kraait omdat de dag aanbreekt, zo komt de stem die oordeel spreekt
De stem die Petrus heeft gehoord, heeft zijn berouwvol hart doorboord, zo zegde Christus het hem aan, driemaal riep door de nacht de haan.

Lezing Marcus 15:1-5

's Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriesters, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Na Jezus geboeid te hebben, brachten ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus. Pilatus vroeg hem: 'Bent U de koning van de Joden?' Hij antwoordde: 'U zegt het.' De hogepriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in. Pilatus vroeg hem toen: 'Waarom antwoordt U niet? U hoort toch waar ze U allemaal van beschuldigen?' Maar Jezus zei helemaal niets meer, tot verwondering van Pilatus.

Gezang 561: 2, 4

2. Hoe achteloos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.

4. O Liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,

Lezing Marcus 15:6-15

Pilatus had de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten op verzoek van het volk. Op dat moment zat er een zekere Barabbas gevangen, samen met de andere opstandelingen die tijdens het oproer hadden vermoord. Een grote groep mensen trok naar Pilatus en begon hem te vragen om ook nu te doen wat zijn gewoonte was. Pilatus vroeg hun: 'Wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' Want hij begreep wel dat de hogepriesters hem uit afgunst hadden uitgeleverd. Maar de hogepriesters hitsten de menigte op om te zeggen dat hij Barabbas moest vrijlaten. Toen zei Pilatus tegen hen: 'Wat wilt u dan dat ik doe met die man die u de koning van de Joden noemt?' En ze begonnen weer te schreeuwen. 'Kruisig hem!' riepen ze. Pilatus vroeg: 'Wat heeft hij dan misdaan?' Maar ze schreeuwden nog harder: 'Kruisig hem!' Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Gezang 558: 1, 8, 9, 10

1. Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.
8. Om de doornen van uw kroon,
om de geesling en de hoon,
roepen wij, o Mensenzoon,
Kyrie eleison.
9. Om uw kruis, Heer, bidden wij,
om de speerstoot in uw zij,
ga aan onze schuld voorbij,
Kyrie eleison.

10. Heer, om uw vijf wonden rood,
om uw onverdiende dood,
smeken wij in onze nood,
Kyrie eleison.

Lezing Marcus 15:16-21

De soldaten leidden Hem weg, het paleis (dat wil zeggen het pretorium) in, en riepen de hele cohort bijeen. Ze trokken Hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doorntakken en zetten Hem die op. Daarna brachten ze Hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!' Ze sloegen Hem met een rietstok tegen het hoofd en bespuwden Hem, en bogen onderdanig voor Hem. Nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen gewaad uit en deden Hem zijn kleren weer aan. Toen brachten ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen. Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen.

Gezang 560: 2, 3

2. Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.
De beulen die hem sloegen,
bespotten met een doornenkroon.
Hij zweeg en leed voor hen,
Hij deed dit ook voor hen.
3. Hij ging de weg zo eenzaam.
Hij droeg zijn eigen kruis.
Hij bad: Mijn God, vergeef hen!
Hij leed en stierf op Golgotha.
Hij deed dit ook voor ons,
voor allen, ook voor ons.

Lezing Marcus 15:22-32

Ze brachten Hem naar Golgota, wat in onze taal 'schedelplaats' betekent. Ze wilden Hem met mirre vermengde wijn geven, maar Hij nam die niet aan. Ze kruisigden Hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar; ze dobbelden erom wie wat zou krijgen. Het was in het derde uur na zonsopgang toen ze Hem

kruisigden. Het opschrift met de aanklacht tegen Hem luidde: ‘De koning van de Joden’. Samen met Hem kruisigden ze twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. [Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: “Hij werd gerekend tot de wettelozen.”] De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met Hem: ‘Ach, kijk nu toch eens! Jij die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Jezelf toch door van het kruis af te komen.’ Ook de hogepriesters en de schriftgeleerden maakten onder elkaar zulke spottende opmerkingen: ‘Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet; laat die messias, die koning van Israël, nu van het kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven!’ Ook de twee andere gekruisigden beschimpten Hem.

Gezang 577: 1, 2

1. O wereld, zie uw leven
hoog aan het kruis geheven,
uw heil zinkt in de dood.
De eersteling van allen
laat stil zich welgevallen
verdrukking, slagen, hoon en spot.
2. Wie heeft U zo geslagen,
waarom moet Gij verdragen
die bitterheid en pijn?
Gij zijt toch zonder zonde,
toch niet in 't kwaad gebonden
als wij en onze kindren zijn.

Lezing **Marcus 15:33-41**

Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: ‘*Eloi, Eloi, lema sabachtani?*’, wat in onze taal betekent: ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?’ Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: ‘Hoor, Hij roept Elia!’ Iemand ging snel een spons halen, door-drenkte die met zure wijn, stak de spons op een stok en probeerde Hem te laten drinken, terwijl hij zei: ‘Laten we eens kijken of Elia komt om Hem eraf te halen.’ Maar Jezus slaakte een luide kreet en blies de laatste adem uit. En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. Toen de centurio, die recht tegenover Hem stond, Hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij: ‘Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.’ Van een afstand keken

ook enkele vrouwen toe, onder wie Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus de jongere en van Joses, en Salome. Toen Hij in Galilea verbleef, waren deze vrouwen Hem gevolgd en hadden ze voor Hem gezorgd, net als vele andere vrouwen die met Hem waren meegereisd

Zang: Ave verum – W.A. Mozart

Vertaling: Gegroet waarachtig lichaam, geboren uit de Maagd Maria, dat werkelijk heeft geleden en voor de mens geofferd is aan het kruis. Uit wiens doorboorde zijde water met bloed vloeide. Wees voor ons een voorsmaak tijdens de beproeving van de dood.

O Jezus zoet, O Jezus getrouw, O Jezus, Zoon van Maria.

Lezing Marcus 15:42-47

Toen de avond al gevallen was (het was de 'voorbereidingsdag', dat wil zeggen de dag voor de sabbat), kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. Het bevreemde Pilatus dat Hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef. Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde Hem in het linnen. Daarna legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang. Maria uit Magdala en Maria de moeder van Joses keken toe in welk graf Hij werd gelegd.

Gezang 590: 2, 3, 5

2. De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

3. Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.

5. Hoe wonderlijk,
uitzonderlijk
een sabbat is gekomen:
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen.

Orgelspel: Sonatina uit Cantate 106 “Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit” – J.S. Bach

Overdenking: Het beklag Gods

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik heb u uitgeleid uit het land van Egypte,
Maar u hebt uw Verlosser een kruis bereid.

Ik heb u doorgeleid door de woestijn,
Maar u hebt uw Verlosser een kruis bereid.

Ik heb u ingeleid in Kanaän,
Maar u hebt uw Verlosser een kruis bereid.

Wat had Ik nog meer moeten doen
en heb Ik niet gedaan?

Om uwentwille heb Ik Egypte met de gesel geslagen
en u hebt Mij met een rietstok bewerkt.
Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik heb voor u de zee geopend;
en u hebt Mij de zijde doorstoken
Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik ben voor u uitgegaan in een wolkkolom
en u hebt Mij voor Pilatus gesleept.

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik heb uw mond gevuld met manna in de woestijn.
En u hebt Mij in het gelaat gespogen.
Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik heb u de koningsscepter gegeven
en u hebt Mij een doornenkroon gemaakt.
Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik heb u gelaafd met water uit de rots;
en u hebt Mij gedrenkt met gal en azijn.
Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
Antwoord Mij!

Ik heb u uitgeheven boven de volken
en u hebt Mij gebonden aan het hout van het kruis.
Mijn volk, wat heb Ik u gedaan?
Of waarin heb Ik u bedroefd?
antwoord Mij!
Antwoord Mij, mijn volk!

Antwoord:

EXI A ME DOMINE

Gaat van mij – o bittere woorden! –
gaat van mij, o Jesu, want
alle zonden mij bekoorden
en geen één die 'k wederstand!
Gaat van mij, ik ben onwaardig
dat ik U nog dierbaar zij:
gaat van mij, o Heer, en vaardigt
Uwe straffende hand op mij!

Guido Gezelle

Gezang 580: 1, 2, 3, 4

1. Dag zo bitter en zo goed
dag waarop het schrift van onze zonden
werd vernietigd, ons geschonden
menzijn werd geboet.
2. Dag zo bitter en zo goed
dag waarop de schuld van onze handen
werd gevorderd, en hun schande
weggedaan voorgoed.
3. Dag zo bitter en zo goed
dag waarop de Heer doornageld boette
voor ons dwalen, onze voeten
waste met zijn bloed.
4. Dag zo bitter en zo goed,
dag waarop de Heer van God verlaten
aan Hem vasthield, ons ten bate
zie het was zeer goed.

Gebed

Orgelspel: Slotkoor Matthäus Passion “Wir setzen uns mit Tränen nieder” – J.S. Bach

Slotgezag 578: 1, 3, 5, 6

1. O kostbaar kruis, o wonder Gods,
waaraan de Prins der glorie stierf;
ik wil om U zijn zonder trots,
ik acht verlies wat ik verwierf.
3. O angst en liefde, ondereen
vermengd als water en als bloed,
zij wijzen naar het wonder heen
van Hem die op de aarde boet.

5. En door zijn dood en door zijn bloed
is nu de wereld dood voor mij.
Ik ben gestorven, maar voor goed
van heel de dode wereld vrij.

6. De aarde zelf is veel te klein
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw liefde is een groot geheim,
zij vraagt geheel mijn hart en ziel.

Zegen

Komende diensten

Zaterdag 3 april – Stille Zaterdag

19.30 uur: Ds. D. de Roest, Mozeskerk
Paaswake, gezamenlijke dienst

Zondag 4 april – Pasen

10.00 uur: Ds. L.C.P. Deventer en dhr. J.H. van den Berg in herv. kerk